

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 9P/132/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113212949
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Lečko
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5113212949.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudcom JUDr. Branislavom Lečkom, vo veci starostlivosti o maloletého V. Z., nar. XX. 9. XXXX, trvalé bydlisko J., ul. O. č. X/XX, občana Slovenskej republiky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom - Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, dieťa matky J. Z., nar. XX. 3. XXXX, trvalé bydlisko J., ul. O. č. X/XX, prechodné bydlisko, ako aj adresa na doručovanie písomností: C. G. mesto, ul. Čs. armády XXXX/XXX/J, občianky Slovenskej republiky a otca V. Z., nar. XX. 2. XXXX, trvalé bydlisko J., ul. I. č. XXXX/X, občana Slovenskej republiky, právnej zastúpeného Mgr. Branislavom Samcom, advokátom, so sídlom v Žiline, o návrhu otca na zníženie výživného a návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa, na Okresnom súde Žilina dňa 11. 5. 2016, takto

rozhodol:

Súd návrh otca V. Z., nar. XX. 2. XXXX, zo dňa XX. 4. XXXX, ktorý bol doručený U. súdu Žilina dňa 22. 4. 2013, na zníženie výživného pre maloletého V. Z., nar. XX. 9. XXXX, zo sumy 105 EUR na sumu 50 EUR mesačne, od 1. 4. 2013, zamietla.

Otec V. Z., je povinný prispievať na výživu maloletého V. Z., zvýšeným výživným, zo sumy 105 EUR mesačne na sumu 120 EUR, od 1. 9. 2014 mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky maloletého dieťaťa.

Nedoplatok na výživnom pre maloletého V. Z., za obdobie 1. 9. 2014 do 30. 4. 2016 vo výške 300 EUR sa otec zaväzuje splácať v mesačných splátkach po 15 EUR, splatných spolu s bežným výživným, k rukám matky maloletého dieťaťa, pod následkom straty výhody splátok. Týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Žilina, zo dňa 28. 6. 2012, č. k. 37 P 81/2010-590, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 10. 2012, č. k. 8CoP 87/2012-632, v časti zvýšeného výživného pre maloletého V. Šugára.

odôvodnenie:

O. zo dňa 22. 4. 2013, ktoré bolo doručené Okresnému súdu Žilina dňa 22. 4. 2013, sa otec domáhal, aby súd znížil výživné pre maloletého V. zo sumy 105 Eur na sumu 50 Eur mesačne.

Otec návrh na zníženie výživného odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Žilina, zo dňa 28. 6. 2012, č. k. 37P/81/2010-590, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 10. 2012, č. k. 8CoP/87/2012-632, bolo zvýšené výživné na maloletého zo sumy 82,98 Eur na sumu 105 Eur mesačne. Súčasne bola otcovi určená povinnosť uhradiť nedoplatok na výživnom v sume 352,32 Eur s povolením mesačných splátok vo výške 15 Eur spolu s bežným výživným. Na strane otca došlo k zmene pomerov vo vzťahu k jeho zdravotnému stavu, nakoľko na základe odborného posudku zo dňa 20. 3. 2013 bol uznaný ako čiastočne invalidný a jeho jediným príjmom je invalidný dôchodok priznaný rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 8. 4. 2013 vo výške 109,40 Eur. Otec má aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť, a to k maloletému L. Z., nar. 17. 12. 2008. Bez potrebnej pomoci rodičov by nebol schopný

zabezpečovať plnenie svojej vyživovacej povinnosti voči dvom maloletým deťom, nieto ešte pokrývať nevyhnutné výdavky na vlastné živobytie. Otcov súčasný zdravotný stav ho znevýhodňuje na trhu práce a rodičia mu nebudú schopní poskytovať finančnú pomoc neobmedzene. Preto otec žiada o zníženie výživného, pričom suma 50 Eur, ktorú navrhuje, považuje za primeranú otcovým terajším schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom.

Matka podala dňa 20. 5. 2013 na súd návrh na doplatenie zameškaného povinného výživného, nakoľko otec porušuje súdne rozhodnutie o určenom výživnom.

Podaním zo dňa 20. 5. 2013, doručeným súdu dňa 20. 5. 2013, sa matka domáhala zvýšenia výživného na maloletého Daniela od 1. 4. 2013 zo sumy 105 Eur na sumu 180 Eur.

Návrh odôvodnila tým, že otec neplatí súdom stanovené výživné riadne a včas. Nesúhlasí s návrhom otca na zníženie výživného. Nie je pravdou, že otec nemá financie, využíva drahé luxusné vozidlo. Jeho rodičia vlastnia firmu, kde odporca dlhodobo pracoval a podľa matky aj naďalej pracuje. Na otcovej strane nedošlo k žiadnej finančnej zmene, práve naopak. Dostal z poisťky odškodné, poberá mesačnú rentu, keďže sám otec tvrdí, že má z úrazu trvalé následky. Maloletý potrebuje na svoj zdravý vývin čoraz viac. Rastie, mal by aj záujem o krúžok, ktorý si matka nemôže dovoliť platiť. Pomáhajú jej rodičia. S poukazom na uvedené navrhla, aby súd zvýšil výživné na maloleté dieťa.

Súd na pojednávaní konanom dňa 27. 8. 2014 uznesením spojil konanie o návrhu otca na zníženie výživného, konanie o návrhu matky na doplatenie výživného a konanie o návrhu matky na zvýšenie výživného, na spoločné konanie.

Rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 5. 9. 2014, sp. zn. 9T 132/2013 súd:

- znížil vyživovaciu povinnosť otca V. Z. zo sumy 105 EUR na sumu 90 EUR od 19. 7. 2012,
- návrh otca na zníženie výživného vo zvyšnej časti zamietol,
- súd návrh matky na zvýšenie výživného pre maloletého V. Z. zamietol a
- súd návrh matky na doplatenie výživného pre maloleté dieťa zamietol.

Týmto rozsudkom súd zmenil rozsudok Okresného súdu Žilina, zo dňa 28. 6. 2012, č. k. 37 P 81/2010-590, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 10. 2012, č. k. 8CoP 87/2012-632, v časti zvýšeného výživného pre maloletého V. Šugára.

Proti rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 5. 9. 2014, sp. zn. 9T 132/2013, podala matka maloletého dieťaťa aj otec maloletého dieťaťa odvolanie.

Uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 11. 12. 2014, sp. zn. 9CoP/104/2014:

- bolo odvolanie otca maloletého dieťaťa odmietnuté,
- bol rozsudok Okresného súdu Žilina vo výroku, ktorým súd návrh otca na zníženie výživného vo zvyšnej časti zamietol a vo výroku, ktorým súd zamietol návrh matky na doplatenie výživného potvrdený,
- v ostatnej časti bol rozsudok Okresného súdu Žilina zrušený a vec bola Okresnému súdu Žilina vrátená na ďalšie konanie.

Krajský súd v Žiline vytkol Okresnému súdu Žilina, že:

- svojím rozsudkom reparoval právoplatné rozhodnutie, ktorým bolo rozhodnuté o zvýšení výživného v roku 2012, keď znížil výživné so spätnou účinnosťou od 19. 7. 2012 - okresný súd mohol posudzovať pomery nanajvýš od 8. 4. 2013, kedy bola otcovi priznaná čiastočná invalidita,
- zmenu pomerov na strane otca je potrebné skúmať a hodnotiť s pomermi maloletého dieťaťa z hľadiska zabezpečenia jeho odôvodnených potrieb a jeho primeranej výživy,
- je potrebné sa zaoberať skutočnosťou, že otec uhradil jednorazovo finančnú čiastku zmeškaného výživného, a to i napriek tomu, že jeho výdavky prevyšujú príjem dosahovaný invalidným dôchodkom,
- otec užíva len bežné lieky od bolesti, čo nemôže brániť vo vykonávaní zárobkovej možnosti otca,
- okresný súd musí ustáliť časové obdobie, kedy mohla eventuálne nastať taká zmena, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia súdov o vyživovacej povinnosti otca, túto zmenu je však potrebné

hodnotiť s možnosťami schopnosťami a majetkovými pomermi matky a odôvodnenými potrebami dieťaťa a vyhodnotiť ju tak, aby v žiadnom prípade nemohla byť na ujmu dieťaťa a v rozpore s jeho záujmami.

Okresný súd na úvod konštatuje, že skutočne nedôvodne a protiprávne reparoval právoplatné a vykonateľné rozhodnutia súdov, ktoré rozhodli o vyživovacej povinnosti pre maloleté dieťa, a to dokonca spätne - to je za obdobie pred podaním návrhu otca na zníženie výživného. Považuje to za hrubú chybu, ktorá vznikla zrejme chybou v písaní alebo ide o inú zrejmu nesprávnosť, za čo sa účastníkom konania ospravedlňuje.

Následne sa súd predovšetkým zamerá na:

- doplnenie dokazovania v intenciách rozhodnutia Krajského súdu v Žiline,
- vykonaní aj iných dôkazov, ktoré vyplývajú z doplneného dokazovania,
- hodnotenie všetkých skutočností vo vzájomnej súvislosti tak, aby rozhodnutie zákonné a správne a najmä v záujme maloletého dieťaťa.

Právny zástupca otca navrhol znížiť výživné pre maloleté dieťa od podania návrhu na sumu 50 EUR mesačne a návrh matky zamietnuť.

Poukázal na to, že od určenia výživného došlo k nasledovným zmenám: od 08.04.2013 bol otec maloletého dieťaťa uznaný čiastočne invalidným a bol mu priznaný invalidný dôchodok vo výške 109,40 €. Ďalšou zmenou pomerov je vznik ďalšej vyživovacej povinnosti otca, keď sa mu narodilo dňa 06.12.2008 dieťa. Následne sa v roku 2013 rozviedol a na dieťa z tohto manželstva bolo určené výživné vo výške 50,- € mesačne. Iná zmena pomerov u otca nenastala.

Otec maloletého dieťaťa vo výpovedi na pojednávaniach uviedol, že rozsudkami Okresného súdu Žilina a Krajského súdu v Žiline bolo určené výživné na syna v sume 105 Eur mesačne. Súčasne bol zaviazaný zaplatiť nedoplatok na zmeškanom výživnom za obdobie od 14. 7. 2011 do 30. 10. 2012 v sume 352,32 Eur po mesačných splátkach po 15 Eur.

Otec uviedol nasledovné skutočnosti, ktorými preukazoval zmenu pomerov, ktoré podľa jeho názoru odôvodňujú zníženie výživného:

Od 8. 4. 2013 mu bola priznaná čiastočná invalidita. Miera poklesu vykonávať zárobkovú činnosť bola u neho stanovená na 50 %. Bol mu priznaný invalidný dôchodok vo výške 109,40 Eur. Od 9. 7. 2014 bol jeho dôchodok zvýšený na sumu 113,90 Eur. Dňa 10. 10. 2011, utrpel úraz obidvoch nôh. Odvtedy bol práce neschopný do časti apríla 2013. Bral nemocenské asi vo výške 100 Eur, pretože predtým pracoval iba na základe dohody o pracovnej činnosti. Nemal uzavretý riadny pracovný pomer.

Od 8. 4. 2013 až do konca júna 2013 pracoval na dohodu o pracovnej činnosti. Jeho príjem za apríl 2013 bol cca 63 Eur, za mesiac máj 2013 to bola suma 178 Eur a za jún 2013 suma 337 Eur. Od júla 2013 až do súčasnosti (pozn. súdu - pojednávanie konané dňa 27. 8. 2014) je evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie.

Otec má stredné odborné učilište bez maturity, zameranie zámočník. V tejto oblasti nikdy nepracoval. V riadnom pracovnom pomere pracoval asi pred 7 - 8 rokmi, a to ako vodič. Potom pracoval na základe dohôd, pretože iná príležitosť nebola. Má prax ako vodič nákladného motorového vozidla. Keď pracoval na základe dohôd, vykonával administratívnu prácu.

Má zdravotné problémy po úraze nôh (stále bolesti). Užíva bežné lieky od bolesti - ibalgin, aulin. Z týchto liekov ho bolí hlava, takže má problémy sa zamestnať.

Zmena pomer u otca spočíva hlavne v tom, že sa stal čiastočne invalidný kvôli úraze a ďalej uzavrel manželstvo. Má ešte druhého syna, ktorý sa narodil 17. 12. 2008. Manželstvo bolo rozvedené v roku

2013 a bola mu určená vyživovacia povinnosť na druhé dieťa vo výške 50 Eur. Inú vyživovaciu povinnosť nemá.

Býva s rodičmi v ich dome. Má sám izbu. Je nemajetný. Rodičom na bývanie neprispieva.

Jeho osobné výdavky sú nasledovné:

Na stravu nedáva nič, pretože ho živia rodičia, oblečenie mu kupujú rodičia a všetky ďalšie osobné výdavky, ktoré má, mu uhrádzajú rodičia.

Jeho otec je na čiastočnom invalidnom dôchodku, s dôchodkom, ktorého výšku uviesť nevedel. Popri dôchodku podniká, má obchodnú firmu, z ktorej má príjem.

Od apríla 2013 platí výživné na maloleté dieťa vo výške 50 Eur (vrátane mesiaca august 2014). Na druhého syna platí 50 Eur pravidelne.

Prácu si aktívne hľadá aj prostredníctvom úradu práce. Žiadna práca na úrade práce mu nebola ponúknutá.

Vo výpovedi na pojednávaní po zrušení časti rozsudku súdu prvého stupňa otec maloletého dieťaťa uviedol, že začal trpieť na problémy s krčnou chrbticou, teraz sa lieči. Návrh na prehodnotenie invalidného dôchodku ešte nepodal, čo si môže dať až po roku.

Matka maloletého Leonarda podala na súd návrh na zvýšenie výživného na sumu 70 €, o tomto návrhu ešte nebolo rozhodnuté. Na Okresnom súde Žilina sa toto konanie vedie pod sp. zn. sp. 15P 8/2015. Sudca odročil pojednávanie z dôvodu, že vyčká na rozhodnutie v tejto veci.

Stále platí na maloletého syna L. 50 € mesačne a na maloletého syna V. 65,79 € z toho je 50 € výživné a 15,79 € exekútorský poplatok, resp. trovy exekučného konania. Inú vyživovaciu povinnosť nemám.

Stále je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Bola mu ponúknutá práca v roku 2015 - ako robotník do tlačiarne, kde ho nemohli zamestnať kvôli zdravotnému stavu. Potom, keď zamestnankyňa úradu práce zistila, že má problémy s nohami, tak ho ani za týmto zamestnávateľom neposlala. Iná práca mu ponúknutá nebola. Sám sa o prácu neuchádzal, pretože stále chodí po lekároch.

Je pravda, že uhradil jednorazovo finančnú čiastku zameškaného výživného 22. 7. 2014 vo výške asi 1.000 € a z toho išlo matke 760,40 €. Túto sumu si požičal od svojho otca. Išlo o ústnu pôžičku. Ešte mu to nevrátil.

Užíva lieky od bolesti, na krútenie hlavy magnézium. Užíva aj lieky na pečeň. Mesačne dá na lieky asi 20 €, kupujú mu ich rodičia. Stále býva u rodičov v rodinnom dome. Rodičia od neho nepýtajú nájomné, zabezpečujú mu stravu. Výživné na dve deti platí z invalidného dôchodku. Keďže nemá z čoho platiť výživné, exekútor zasiela matke iba výživné vo výške 50 € mesačne. Všetky jeho potreby mu uhrádzajú a zabezpečujú jeho rodičia.

Od predchádzajúceho pojednávania nedošlo k žiadnej inej zmene.

V súčasnosti je držiteľom vodičského oprávnenia. Exekútor mu ho vrátil, keďže zaplatil zameškané výživné. Od roku 2014 používal vodičský preukaz na vozenie otca a matky k lekárovi. Keď sa mu krúti hlava, tak šoférovať nemôže.

K uzavretým poisťkám, na ktoré poukázala matka dieťaťa sa otec vyjadril tak, že poisťku zrušil už dávno asi pred 7 rokmi. Až potom sa mu stal úraz po jej zrušení, takže mu poisťovňa nič nevyplatila. Bol poistený v poisťovni Allianz. Išlo o poisťku so šetrením.

Vo výpovedi v apríli 2016 otec uviedol, že je stále evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a poberá invalidný dôchodok vo výške 117 EUR mesačne.

Matka maloletého dieťaťa vo výpovedi na pojednávaniach uviedla, že výživné bolo určené naposledy rozsudkom Okresného súdu Žilina v spojení s Krajským súdom v Žiline zo dňa 30.10.2012 tak, že výživné bolo na maloletého zvýšené zo sumy 82,98 Eur na sumu 105 Eur mesačne.

Od apríla 2013 začal otec platiť výživné po 50 Eur mesačne. So synom sa nestretáva. Nič mu nekupuje. S otcom dieťaťa nekomunikovala o tom, prečo znížil platenie výživného.

Keďže otec začal platiť výživné vo výške 50 Eur, podala návrh na výkon exekúcie. Exekútor vymohol od otca sumu 760,40 Eur. A to potom, čo bol otcovi maloletého dieťaťa odobratý vodičský preukaz. Otec teda od mesiaca apríl 2013 platí výživné iba vo výške 50 Eur.

Nesúhlasila s tým, aby bolo znížené výživné na maloletého tak, ako to navrhol otec a navrhla tento jeho návrh zamietnuť. Súčasne navrhla, aby súd zaviazal otca zaplatiť zameškané výživné, ktorého výšku však uviesť nevedela.

Od poslednej úpravy výšky výživného v mesiaci október 2012 došlo k nasledovným zmenám pomerov:

V roku 2012 pracovala na dohodu. V roku 2013 pracovala do apríla 2013, mesačný čistý príjem bol asi 30 Eur, pričom niekedy pracovala 4 hodiny do týždňa, niekedy 10 hodín, hodinová mzda vychádzala asi na 1,80 Eur. Od mája do júna nepracovala. Od júna začala pracovať na dohodu do novembra 2013, s priemerným zárobkom mesačne 20 Eur. Potom nepracovala. Od decembra 2013 pracovala na dohodu a jej priemerný mesačný príjem bol asi 30 Eur.

Od poslednej úpravy výživného sa zmenilo to, že od mesiaca máj 2013 už nemala pravidelný príjem 30 Eur. Poberala hmotné dávky vo výške 160 - 170 Eur mesačne. Iný príjem nemala. Požičiavala si finančné prostriedky od bratov mesačne asi 100 Eur, a to podľa potreby.

Mesačné výdavky pre maloletého syna od podania návrhu na zvýšenie výživného sú nasledovné:

Na stravu vynaloží 60,- €, na oblečenie vynaloží asi 70 Eur (topánky za 10 - 20 Eur, spodné prádlo 10 Eur, trička 10 Eur, tepláková súprava 15 Eur), hygienické a iné základne potreby asi 20 Eur, všetky výdavky mesačne. Náklady na štúdium v základnej škole sú asi 10 Eur mesačne. Syn nastúpi v septembri do piatej triedy základnej školy. Nemá záujmovú činnosť, s ktorou by boli spojené výdavky, pretože na to nemá finančné prostriedky. Za telefón mu platí 15 Eur mesačne. Zdravotný stav syna je dobrý. Iné výdavky so synom nemá. Výdavky na syna sa od poslednej úpravy výživného mohli zvýšiť o 100 Eur mesačne. Iné skutočnosti sa od októbra 2012 nezmenili.

Inú vyživovaciu povinnosť nemá. Jej zdravotný stav je dobrý. Má ukončenú strednú poľnohospodársku školu s maturitou, v tejto oblasti nikdy nepracovala. Pracovala ako predavačka, čašníčka. Ako predavačka pracovala v riadnom pracovnom pomere, ako čašníčka na dohodu. V súčasnosti je ťažké sa zamestnať a o syna sa stará sama.

Býva so synom v dvojizbovom byte, ktorý patrí jej otcovi. Otcovi nájom nedáva, za služby spojené s bývaním platí 70 Eur.

Jej ďalšie osobné výdavky sú nasledovné:

Na stravu vynaloží 80 - 90 Eur, na oblečenie 20 Eur, hygienické a iné základné potreby 20 Eur, mobil 15 - 30 Eur mesačne. Iné osobné výdavky nemá.

V júli 2014 kúpili starí rodičia synovi notebook, dali mu ho ako darček.

Vo výpovedi na pojednávaní, po zrušení časti rozsudku súdu prvého stupňa, matka maloletého dieťaťa uviedla, že od septembra 2014, kedy bol vyhlásený prvý rozsudok súdu prvého stupňa, došlo k nasledovným zmenám:

Od 1. 8. 2015 už pracuje v pracovnom pomere na základe pracovnej zmluvy ako čašníčka a jej čistý mesačný príjem je 380 €. Predtým pracovala na dohodu s príjmom 60 - 80 €. Od 1. 8. 2015 už nemá syn obedy zadarmo ani školské pomôcky. Poberá aj naďalej náhradné výživné 55 € a exekútor jej zasiela od otca 50 €. Od predchádzajúcich pojednávani sa u nej nič iné nezmenilo.

V septembri 2014 nastúpil syn do 5. triedy základnej školy a v súčasnosti navštevuje šiesty ročník základnej školy. Výdavky vzrástli od nástupu na druhý stupeň základnej školy. Za školské pomôcky platí mesačne priemerne 10 - 15 €. Iné skutočnosti sa u syna nezmenili.

Otec sa so synom nestretáva, ani mu nič nekupuje. Výdavky pre syna vzrástli od poslednej úpravy asi o 100 EUR.

Následne uviedla, že celkové výdavky na syna v roku 2015 boli priemerne mesačne 100 až 150 €. V roku 2014 do septembra 2014 sa výdavky pohybovali od 100 - 130 €, rovnako tak aj 2013.

Výživné vo výške 180 € mesačne navrhuje preto, lebo syn chce začať hrať futbal. Potreboval by futbalistické oblečenie, kopačky, mesačne sa trénerovi musí platiť 50 €. Teraz si to nemôže dovoliť.

Poukázala aj na to, že synovi poskytuje osobnú starostlivosť a otec má na to, aby platil vyššie výživné. Nevie to však dokázať.

Kolízna opatrovníčka na pojednávaniach navrhla návrh otca zamietnuť, nakoľko zníženie výživného nie je v záujme maloletého.

Čo sa týka návrhu matky na zvýšenie výživného, navrhla zvýšiť výživné pre maloleté dieťa od 1. 6. 2013 na sumu 120 EUR.

Svedkyňa Ing. J. Z. vo výpovedi na pojednávani uviedla, že otec maloletého V. Z. je jej bývalý manžel.

Z manželstva s Danielom Z. pochádza maloletý syn L., nar. 17.12.2008. V rozvodovom rozsudku bolo určené výživné v sume 50 EUR. V roku 2014 podala návrh na zvýšenie, vo veci ešte nebolo rozhodnuté lebo sa čaká na rozhodnutie v tejto veci. Otec platí výživné riadne a včas.

Ešte pred uzatvorením manželstva mala životnú poisťku, ktorú pred uzatvorením manželstva zrušila. Dňa 26.10.2010 uzatvoril bývalý manžel životnú poisťku, kde mesačné poistné je 59,20 EUR. Od začiatku platila túto poisťku ona, pretože ona sama poistená kvôli zdravotnému stavu nemohla byť. V roku 2011 sa stal úraz otcovi dieťaťa a zo životnej poisťky otca bolo jej vyplatené z dôvodu úrazu otca 2 380 EUR, prvá čiastka v decembri 2012 a druhá čiastka januári 2013. Tieto peniaze boli vyplatené synovi L., on bol určený ako oprávnená osoba. Otec o týchto plneniach vedel. Iné poistné plnenia vyplatené neboli.

Platí doteraz nasledovné poisťky, ktoré uzavrel jej manžel: životnú poisťku vo výške 29,20 EUR a mal. L. vo výške 50 EUR mesačne. Poisťka týkajúca sa bývalého manžela 0356285726 a druhá v prospech syna L. 0304335839. Poisťku za bývalého manžela platí z dôvodu, že je uzatvorená v prospech syna Leonarda.

Súd na pojednávani vykonal nasledovné listinné dôkazy:

Súd sa na pojednávani oboznámil predovšetkým s obsahom spisu Okresného súdu Žilina sp. zn. 37P/81/2010 a z neho najmä s rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 28. 6. 2012, č. k. 37P/81/2012-590 a rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 10. 2012, č. k. 8CoP/87/2012-632. Uvedenými rozsudkami bolo naposledy rozhodnuté o výživnom na maloletého V., a to o zvýšení výživného zo sumy 82,98 Eur na sumu 105 Eur mesačne.

Tieto rozhodnutia je dôležité najmä z toho dôvodu, aby súd mohol porovnať pomery účastníkov konania v čase predchádzajúcej úpravy výšky výživného a prípadnú zmenu pomerov, na ktorú poukazovali účastníci konania - otec aj matka.

Matka v roku 2012 poberala dávku v hmotnej núdzi vo výške od 110 do 129 EUR. Robila aj brigádnicke ako čašníčka, asi 10 hodín do týždňa, s príjmom 1,77 EUR na hodinu.

Otec maloletého dieťaťa pred októbrom 2010 pracoval na polovičný úväzok v obchodnej spoločnosti BB Trans, s.r.o. V tejto obchodnej spoločnosti bol jediným spoločníkom a následne ju previedol na otcovu manželku. Konateľom zostal aj naďalej a poberal mzdu vo výške 160,22 EUR.

Súd ustálil reálne zárobkové pomery otca na sumu 1 100 EUR a keby si bol platil príslušné sociálne poistenie, nemocenské dávky by predstavovali sumu 20 EUR denne. Z takéhoto príjmu si mohol platiť aj komerčné poistenie a chrániť sa pred dôsledkami nepredvídateľných okolností, ako sú úrazy či dlhodobá práceneschopnosť. Dňa 10. 10. 2011 sa otcovi dieťaťa stal úraz.

Súd pri poslednom zvýšení výživného v roku 2012, čo sa týka príjmov rodičov maloletého, vychádzal zo skutočnosti, že od matky možno spravodlivo požadovať, aby si našla zamestnanie s príjmom aspoň vo výške minimálnej mzdy, t.j. v hrubom 307 Eur v roku 2011 a 327 Eur v roku 2012. U otca súd vychádzal zo skutočnosti, že plat manažéra - obchodného riaditeľa v súkromnom sektore (obchody) - otec bol jediným spoločníkom obchodnej spoločnosti, v roku 2010-2011 dosahoval 1 500 Eur v hrubom mesačne, takže reálne zárobkové možnosti otca predstavovali v čistej mzde 1 100 Eur.

Maloletý V. Z. bol žiakom 1. stupňa základnej školy. Výdavky pre maloleté dieťa ustálil súd v júni 2012 na sumu 150 Eur mesačne.

Z odborného posudku Sociálnej poisťovne zo dňa 20. 3. 2013 (č. I. 640) vyplýva, že miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je u otca 50 %, pričom dátum vzniku invalidity sa datuje ku dňu 8. 10. 2012 a invalidita vznikla v dôsledku choroby.

Rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 8. 4. 2013, č. 810 220 8455 0 (č. I. 642), bol otcovi priznaný invalidný dôchodok v sume 103,50 Eur, zvýšený od 1. 1. 2013 na sumu 109,40 Eur.

Otec bol zamestnancom spoločnosti BB Trans s.r.o. od 10. 12. 2009 do 30. 6. 2013. Jeho priemerný mesačný zárobok v uvedenej spoločnosti predstavoval sumu 62,80 Eur v hrubom (č. I. 746, 747).

Otec bol práceneschopný od 8. 10. 2012 do 18. 4. 2013 bez nároku na nemocenské dávky (č. I. 662).

Otec je od 1. 7. 2013 evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie (č. I. 743). S úradom spolupracuje. Nemal vydanú ponuku práce.

Otcovi bola za obdobie od 1. 7. 2013 do 31. 12. 2013 vyplatená dávka v nezamestnanosti celkom v sume 789,40 Eur (priemerne mesačne v sume 131, 57 Eur) (č. I. 745).

Rozhodnutím Centra právnej pomoci, Kancelária Žilina, zo dňa 4. 6. 2013, sp. zn. 4570/2013, ev. č. 24189/2013, bol otcovi priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci na zastupovanie v konaní o zníženie vyživovacej povinnosti na maloleté dieťa, vedenom Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 9P/132/2013.

Matka bola v rozhodnom období poberateľkou:

- prídavku na dieťa za rok 2012 mesačne v sume 22,54 Eur, za rok 2013 mesačne v sume 23,10 Eur (č. I. 659 - 660),

- dávok v hmotnej núdzi od 1. 3. 2012, za rok 2013 celkom v sume 1 286,73 Eur (mesačne priemerne v sume 107,23 Eur), za rok 2014 (k júlu 2014) celkom v sume 700,20 Eur (mesačne priemerne v sume cca 100 Eur) (č. I. 738 - 740),

- náhradného výživného od 1. 5. 2013 mesačne v sume 55 Eur (č. I. 738, 741 - 742).

Matka mala uzatvorenú dohodu o pracovnej činnosti v obchodnej spoločnosti:

- TREND-SK spol. s r.o. v období od 8. 2. 2012 do 31. 12. 2012 a od 3. 1. 2013 do 15. 4. 2013 (č. I. 666, 752). Jej priemerný čistý mesačný príjem predstavoval sumu cca 23 Eur,

- Piváreň u Kultana spol. s r.o. od decembra 2013 až do súčasnosti (podanie správy dňa 30. 7. 2017, č. I. 750) s priemerným mesačným príjmom za obdobie od 12/2013 do 06/2014 v sume cca 29, 52 Eur,
- od augusta 2015 pracuje matka na základe pracovnej zmluvy, s príjmom na cca 317 EUR.
- TEAM LEADERS, s.r.o. v sume 20,24 Eur (č. I. 751).

Matka bola na úrade práce evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie od 8. 2. 2012 do 7. 10. 2013.

Rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 16. 6. 2013, č. k. 15P/73/2011-167, bola otcovi uložená povinnosť platiť výživné na maloletého L. mesačne v sume 50 Eur. O návrhu na zvýšenie výživného doposiaľ nebolo rozhodnuté.

Zo správy zo Sociálnej poisťovne, pobočka Žilina zo dňa 29. 1. 2016 vyplýva, že otec ani matka nepoberali dávky v nezamestnanosti ani nemocenské dávky. Otec maloletého dieťaťa je poberateľom invalidného dôchodku.

Zo správy od zamestnávateľa matky z č. I. 828 vyplýva, že jej čistá mzda sa v roku 2014 pohybovala od 86,60 EUR do 360,50 EUR a v roku 2014 od 30,51 EUR do 86,60 EUR.

Súd sa oboznámil aj s podaním matky, ktoré bolo doručené súdu dňa 12. 2. 2016, v ktorom poukazuje na to, že otec by mal pracovať vo firme svojho otca ako šofér, otcovi malo byť vyplatené poistné plnenie z poisťky, ktorú si platil mesačne vo výške 50 EUR a uviedla svoje príjmy a niektoré výdavky pre syna.

Zo správy Sociálnej poisťovne, Ústredie Bratislava vyplýva, že otcov invalidný dôchodok je od 1. 1. 2016 v sume 117,60 EUR.

Z odborného posudku o invalidite otca zo dňa 20. 3. 2013 okrem iného vyplýva, že:

- miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je 50 %,
- môže vykonávať ľahšie pomocné práce.

Zo správ ÚPSVaR Žilina vyplýva, že:

- otec dieťaťa je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie od 1. 7. 2013, s úradom práce spolupracuje, nie je poberateľom dávky v hmotnej núdzi, štátnych dávok ani opatrovateľského príspevku,
- matka dieťaťa bola naposledy evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie od 15. 12. 2014 do 31. 7. 2015, nepoberá dávku v hmotnej núdzi, náhradné výživné poberá od marca 2015.

Zo správy Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave vyplýva, že otec mal uzavreté združené poistenie č. 70222226, poistnú zmluvu uzavrel so J. Z., pre dieťa Daniela Z.. O bolo predčasne zrušené a zaniklo 28. 11. 2011. Odkupná hodnota bola vyplatená dňa 2. 12. 2011. Otec má uzavreté investičné poistenie, poistník je otec - V. Z. a poisteným je maloletý L. Z., poistné je platené vo výške 50 EUR mesačne a kapitálové poistenie, poistník a poistený je otec Daniel Z.. Poistné je mesačne 59,20 EUR. Z týchto poistení nebolo poskytnuté poistné plnenie žiadnej osobe.

Zo správy všeobecného lekára otca vyplýva, že otec dieťaťa nemôže šoférovať, vykonávať fyzicky namáhavú prácu v stoji, ručnú manipuláciu s bremenami, obsluhu strojov a mechanizmov, prácu v stresujúcom prostredí, naopak, môže vykonávať ľahkú, fyzicky nenáročnú prácu a nenamáhavú prácu pomocného charakteru.

Z čestného prehlásenia Karola Z. - otca V. Z. z 31. 3. 2016 vyplýva, že jeho syn býva u neho a poskytuje mu ubytovanie, stravu a náklady na lieky.

Z rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 15P 73/2011 vyplýva, že manželstvo V. Z. a T. J. Z. bolo rozvedené a otec bol zaviazaný prispievať na maloletého L. sumou 50 EUR mesačne.

Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov č. 36/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o rodine), rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy mal. dieťaťa.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 odsek 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre mal. dieťa možno priznať najdlhšie na dobu 3 rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 120 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len OSP), vo veciach, v ktorých konanie možno začať aj bez návrhu je súd povinný vykonať ďalšie dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu veci, hoci ich účastníci nenavrhlí.

Podľa § 125 OSP a dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Podľa § 251 ods. 1 OSP, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Súd vykonal dokazovanie na pojednávaní výsluchom účastníkov konania - rodičov maloletého dieťaťa, kolíznej opatrovníčky, svedkyne - druhej bývalej manželky otca dieťaťa a prečítaním a oboznámením obsahu listín.

Podľa § 132 OSP súd hodnotil dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa § 154 ods. 1 OSP je pre rozsudok rozhodujúci právny stav, v čase jeho vyhlásenia.

Keďže výživné pre maloleté deti predstavuje opakujúce sa dávky, súd v súlade s ustanovením § 154 ods. 2 OSP mohol uložiť povinnému povinnosť i na plnenie dávok, ktoré sa stanú zročnými len v budúcnosti.

Súd preto v rámci dokazovania najskôr skúmal, či došlo k zmene pomerov na strane všetkých účastníkov konania, t.j. otca, matky a dieťaťa, a to od predchádzajúcej úpravy výživného v októbri 2012, do času rozhodovania o návrhu otca na zníženie výživného a návrhu matky na zvýšenie výživného, teda či je vôbec oprávnený vec výšky výživného opätovne prejednať.

Zmena pomerov (ako hmotnoprávny základ pre nové rozhodnutie o výške výživného) nemusí byť podstatná. Na druhej strane musí byť tak závažná (kvalifikovaná), aby bolo možné konštatovať, že pôvodné rozhodnutie pri takto zmenených pomeroch neobstojí. Je potrebné prihliadnuť na rozsah, časové trvanie ale aj všetky ostatné okolnosti, ktoré sa závažnejším spôsobom prejavujú v pomeroch účastníkov, v porovnaní s ich pomermi v čase skoršieho rozhodnutia.

Pri posudzovaní zmeny pomerov súd prihliadol aj na vývoj životných nákladov (objektívna okolnosť) od určenia výšky výživného skorším rozhodnutím, spolu s inými dôvodmi (subjektívnymi okolnosťami na strane účastníkov konania).

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav veci:

Zmena pomerov na strane otca:

Otec bol v čase predchádzajúceho rozhodovania súdu o výške výživného práceneschopný, pre úraz, ktorý sa mu stal dňa 10. 10. 2011. V roku 2012 uzavrel otec druhé manželstvo a dňa 17. 12. 2008 sa mu narodil syn Leonard. Všetky tieto skutočnosti preto neboli v predmetnom konaní nové. V tomto čase súd ustálil jeho potencionálny príjem na sumu 1 100 Eur s poukázaním na to, že takýto príjem mu umožňoval sa komerčne poistiť aj pre prípad úrazu. V roku 2012 býval v dome svojho otca.

Na pojednávaní konanom dňa 22. 3. 2012 otec uvádzal, že sa subjektívne necíti dobre, krúti sa mu hlava a má bolesti hlavy každý deň. V súvislosti s úrazom poberal nemocenské vo výške 100 EUR mesačne. Na základe predbežného opatrenia bol otec zaviazaný prispievať na maloletého L. sumou 26 EUR mesačne.

Za zmenu pomerov možno považovať priznanie invalidného dôchodku otcovi v roku marci 2013 s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vo výške 50 %. Invalidita súvisí s úrazom zo dňa 10. 10. 2011. V roku 2013 bolo manželstvo otca s Ing. J. Šugárovou rozvedené. Otcov príjem pozostáva v súčasnosti z invalidného dôchodku vo výške cca 117 EUR. Je evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie bez ponuky práce.

U otca došlo k nárastu príjmov zo 100 EUR (nemocenské v roku 2012) na cca 117 EUR invalidný dôchodok v roku 2016. Zvýšila sa mu vyživovacia povinnosť voči synovi L. zo sumy 26 EUR (na základe predbežného opatrenia, ktorú platil v roku 2012) na sumu 50 EUR mesačne.

Iná reálna zmena pomerov nebola preukázaná.

Zmena pomerov na strane matky:

Matka poberala v roku 2012 dávku v hmotnej núdzi od 110 do 129 EUR a brigádovala. Súd ustálil, že možno od nej spravodlivo požadovať, aby si našla prácu aspoň s minimálnou mzdou vo výške 327 EUR.

V roku 2013 pracovala do apríla 2013, mesačný čistý príjem bol asi 30 Eur. Od júna 2013 začala pracovať na dohodu do novembra 2013 s priemerným zárobkom mesačne 20 Eur. Potom nepracovala. Od decembra 2013 pracovala na dohodu a jej priemerný mesačný príjem bol asi 30 Eur. Od roku 2012 bola evidovaná na úrade práce.

V roku 2013 poberala hmotné dávky vo výške 160 - 170 Eur mesačne. Požičiavala si finančné prostriedky od bratov, mesačne asi 100 Eur, a to podľa potreby.

Od 1. 8. 2015 už pracuje v pracovnom pomere na základe pracovnej zmluvy ako čašníčka a jej čistý mesačný príjem je 380 €. Predtým pracovala na dohodu s príjmom 60 - 80 €. Rodinné prídavky na maloleté dieťa sú štátne dávky určené výlučne deťom, preto ich súd nezahrnul do príjmov matky.

U matky teda došlo k reálnemu nárastu príjmov.

K iným zmenám na strane matky nedošlo.

Zmena pomerov na strane maloletého dieťaťa:

V čase predchádzajúcej úpravy boli ustálené výdavky na dieťa v roku 2012 v sume 150 EUR mesačne.

Od roku 2012 dieťa fyzicky aj psychicky vyspelo a zvýšili sa aj životné náklady.

V septembri 2014 nastúpil maloletý syn do 5. triedy základnej školy a v súčasnosti navštevuje šiesty ročník základnej školy. Výdavky pre dieťa vzrástli podľa názoru súdu predovšetkým od nástupu na druhý stupeň základnej školy.

Matka na pojednávaní pred zrušením rozsudku súdu prvého stupňa uviedla, že k zvýšeniu výdavkov od predchádzajúcej úpravy môže byť vo finančnom vyjadrení 100 EUR, na pojednávaní po zrušení tohto rozsudku uviedla celkové výdavky na syna v roku 2015 priemerne mesačne na 100 až 150 €, v roku 2014 do septembra 2014 sa výdavky pohybovali od 100 - 130 €, rovnako tak aj 2013, teda nižšie, ako boli ustálené v roku 2012.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, zmena výšky výživného je možná najskôr od času, keď došlo k zmene pomerov. Pri zmene pomerov súd vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Na základe vykonaného dokazovania potom súd uzavrel, že oproti stavu, keď súd určil výživné v roku 2012 pre maloleté dieťa, došlo k zmene pomerov na strane všetkých účastníkov konania a taktiež aj k zvýšeniu životných nákladov.

Následne súd (potom, ako mal preukázané, že sa pomery účastníkov zmenili), rozhodoval o zmene výšky výživného, ktoré je povinný platiť otec maloletého dieťaťa k rukám matky.

Vyživovacia povinnosť rodičov k maloletému dieťaťu (miera tejto povinnosti) má kvalitatívnu a kvantitatívnu stránku. Kvalitatívna stránka je u obidvoch rodičov v zásade rovnaká. Rozdiely v kvantite sú určované v závislosti od schopností, možností a majetkových pomerov každého rodiča, ktoré sa posudzujú individuálne. Tieto kritéria súd skúmal u obidvoch rodičov napriek tomu, že výživné sa určovalo len voči jednému z nich.

Vyživovacia povinnosť rodičov k maloletému dieťaťu (miera tejto povinnosti) má kvalitatívnu a kvantitatívnu stránku. Kvalitatívna stránka je u obidvoch rodičov v zásade rovnaká. Rozdiely v kvantite

sú určované v závislosti od schopností, možností a majetkových pomerov každého rodiča, ktoré sa posudzujú individuálne. Tieto kritéria súd skúmal u obidvoch rodičov napriek tomu, že výživné sa určovalo len voči jednému z nich.

Súd vychádzal pri úprave výšky výživného zo všeobecných kritérií, a to:

- odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa,
- schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov,
- právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni každého rodiča a súčasne,
- prihliadol na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará,
- charakter a význam zmeny pomerov,

ktoré posúdil a vyhodnotil na základe vykonaného dokazovania.

Výživné má spotrebný charakter. Slúži na uspokojovanie základných potrieb, akými sú ošatenie, bývanie, kultúrne, vzdelávacie, športové, rekreačné potreby, je to zabezpečovanie všetkých životných potrieb nevyhnutných pre všeobecný telesný a duševný rozvoj, pre prípravu na uplatnenie sa v živote (rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 9CoP/50/2009).

Práca a osobná starostlivosť, ktorú jeden z rodičov vynakladá na dieťa, tvorí materiálne hodnoty, zodpovedajúce príspevku druhého rodiča, ktorý ich poskytuje v peniazoch a uspokojovanie potrieb detí touto formou, vyžaduje platby druhého rodiča. Matka sa v rozhodnej dobe starala bez pomoci otca.

Pri rozhodovaní o rozsahu vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu, musí byť vždy vyjadrená zásada úmernosti životnej úrovne dieťaťa k životnej úrovni rodičov, aby všetky možné potreby, ktoré možno dieťaťu poskytnúť, boli zabezpečené výživným. (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 14 Co 123/2008).

Pri určovaní výšky výživného pre maloleté dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové schopnosti a možnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, vzdelaním, pracovnou skúsenosťou a pod.), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä existenciou pracovných príležitostí primeraných vlastnostiam rodičov.

Povinnosťou každého rodiča je povinnosť korigovať svoje výdavky tak, aby predovšetkým mohol plniť vyživovaciu povinnosť, vyplývajúcu mu zo zákona (uznesenie Krajského súdu Žilina, sp. zn. 9 CoP 71/2008).

Podľa názoru súdu, k podstatnej zmene pomerov okrem matky a otca došlo najmä u maloletého dieťaťa, a to od 1. 9. 2014, keď nastúpil na druhý stupeň základnej školy, kedy jeho výdavky až doteraz ustálil súd na 180 EUR mesačne - teda nárast oprávnených výdavkov o 30 EUR mesačne oproti roku 2012 (strava 100 EUR, oblečenie 30 EUR, hygienické a iné základné potreby 15 EUR, výdavky v škole 15 EUR, voľnočasové aktivity 20 EUR).

Samozrejme, súd zohľadnil aj to, že matka sa o dieťa osobne stará, otec sa na výchove vôbec nepodieľa a matka synovi zabezpečuje aj iné potreby, napríklad bývanie.

U matky ustálil jej príjem v rozhodnej dobe (aj s aplikáciou zásady potenciality) na sumu cca 380 - 400 EUR mesačne, odôvodnené potreby maloletého dieťaťa v sume 180 EUR mesačne.

U otca súd musel zobrať do úvahy, že stal čiastočne invalidný, objektívne sa mu tým znížili zárobkové možnosti, na druhej strane nepochybne vzrástli oprávnené potreby maloletého dieťaťa. Súd tieto okolnosti musel citlivo posudzovať a hľadať rovnováhu tak, aby rozhodnutie bolo nielen v záujme maloletého dieťaťa, súčasne aby nebolo sociálne likvidačné pre otca.

Otec má len 50 % pokles zárobkovej činnosti a podľa názoru súdu nie je dostatočne aktívny pri hľadaní si zamestnania. Otec sám uviedol, že okrem ponúk na úrade práce si inak prácu nehľadá. Argument, že si nemôže hľadať prácu, lebo stále navštevuje lekárov, neobstojí. Otec nie je tak vážne chronicky

chorý, aby musel navštevovať každý deň lekára. Otec sám priznal, že od roku 2014 používal vodičský preukaz na vozenie otca a matky k lekárovi.

Otec hodnoverne nevysvetlil, ako vyrovnáva rozdiel medzi svojimi výdavkami a príjmami a ani to, z čoho uhradil zameškané výživné. Pôžičku peňazí, nijakým spôsobom nepreukázal. Je preto možné dôvodne predpokladať, že má väčší príjem, ako deklaruje.

Otec si musí uvedomiť, že má dve vyživovacie povinnosti a je jeho povinnosťou nájsť si zamestnanie, aby mal popri invalidnom dôchodku aj stály príjem. Aj podľa vyjadrenia praktickej lekárky, určité práce vykonávať môže.

Otec môže vykonávať podľa lekárskeho posudku ľahké práce. Takejto práci zodpovedá aj práca obchodného riaditeľa, ktorú vykonával vo firme BB - Trans, s.r.o., kde bol aj konateľom. Z rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 28. 6. 2012, č. k. 37P 81/2010 vyplýva, že ukončenie pôsobenia v tejto firme bolo účelové a bol ustálený jeho potencionálny príjem na sumu 1 100 EUR mesačne. Krajský súd v odvolacom konaní v roku 2012 túto argumentáciu súdu prvého stupňa nespochybnil. Preto súd aplikoval aj pri otcovi zásadu potenciality príjmu, po zohľadnení poklesu miery zárobkovej činnosti o 50 %, a jeho potencionálny príjem ustálil na cca 450 - 500 EUR mesačne netto, po pripočítaní invalidného dôchodku cca 600 EUR netto. Samozrejme treba zohľadniť aj to, že otec má ešte jednu vyživovaciu povinnosť voči synovi Leonardovi.

So zreteľom na uvedené skutočnosti preto súd návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti zamietol.

V konaní nebolo preukázané, že by bolo otcovi po roku 2012 vyplatené poistné plnenie z dôvodu jeho úrazu alebo inej skutočnosti.

Z dôvodu nárastu oprávnených potrieb maloletého dieťaťa, súd zvýšil výživné o 15 EUR mesačne, od 1. 9. 2014, kedy dieťa nastúpilo na druhý stupeň základnej školy. Súd teda ustálil rozhodné obdobie, kedy bolo potrebné upraviť (zvýšiť) výšku výživného od 1. 9. 2014, z dôvodu podstatnej zmeny na strane maloletého dieťaťa.

Výživné 120 EUR mesačne súd považuje za minimálne výživné, ktoré je v schopnostiach a možnostiach otca platiť, zohľadňujúc aj jeho pokles zárobkovej činnosti o 50 %.

Zvýšením výživného vznikol otcovi dlh na výživnom za obdobie od 1. 9. 2014 do 30. 4. 2016 (20 kalendárnych mesiacov).

Súd zvýšil výživné zo sumy 105 EUR na sumu 120 EUR mesačne, teda o sumu 15 EUR.

Celkový dlh na výživnom predstavuje sumu 300 EUR (20 mesiacov krát 15 EUR).

Podľa § 160 ods. 1 OSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd umožnil otcovi splácať dlžné výživné v splátkach po 15 EUR, spolu s bežným výživným, pod následkom straty výhody splátok.

Súd povolenie splátok odôvodňuje úpravou výšky výživného, výškou priznaného nedoplatku na zameškanom výživnom a schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi rodičov a odôvodnenými potrebami oprávneného dieťaťa, ktorého výchova a výživa nebude ohrozená, aj keď nebude nedoplatok na výživnom uhradený jednou splátkou.

Aj keď súd nevyhovel návrhom účastníkov konania v celom rozsahu, nerozhodol o tom osobitným výrokom, pretože predmetom je konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu (ex

Podľa § 163 ods. 2 OSP súd zmenil rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 28. 6. 2012, č. k. 37 P 81/2010-590, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 10. 2012, č. k. 8CoP 87/2012-632 v časti zvýšeného výživného pre maloletého V. Z..

Rozsudok zaväzujúci na plnenie vyživovacej povinnosti je podľa § 162 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku predbežne vykonateľný.

Predbežne vykonateľný je výrok o zvýšení výživného (o bežnom výživnom), ako aj výrok o nedoplatku na výživnom, ktorý vznikol v dôsledku zvýšenia výživného pre maloleté deti, a to bez obmedzenia. Súd nemá oprávnenie vylúčiť predbežnú vykonateľnosť ani jedného z výrokov, pretože vyplýva priamo zo zákona.

Predbežnú vykonateľnosť výroku o nedoplatku na dlžnom výživnom súd modifikoval v súlade s ustanovením § 160 Ods. 1 OSP tak (pri zachovaní povinnosti platiť aj bežné výživné od doručenia rozsudku), že otcovi maloletého dieťaťa povolil platiť zameškané výživné v mesačných splátkach, splatných spolu s bežným výživným, k rukám matky maloletého dieťaťa, pod následkom straty výhody splátok.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Súd podľa § 146 ods. 1 písm. a) OSP o trovách konania nerozhodol osobitným výrokom tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, pretože:

- ide o konanie, ktoré je možné začať aj bez návrhu, a súčasne
- žiaden z účastníkov návrh na náhradu konania nepodal.

Podľa § 162 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku lehota na plnenie výživného plynie od doručenia rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolať sa, a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia prostredníctvom Okresného súdu Žilina ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní je potrebné:

- uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované,
- označiť rozhodnutie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom vidí odvolateľ nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa domáha.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Odvolanie proti rozsudku, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak osoba povinná podľa tohto rozhodnutia dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže osoba oprávnená z rozhodnutia podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.